

บทที่ 8

ภาษาอุปมา : บริบทและการเปรียบเทียบ

จุดมุ่งหมาย

เมื่อท่านได้เรียนบทเรียนนี้แล้ว จะต้องแสดงความรู้ต่อไปนี้ได้

- บอกตัวอย่างภาษาอุปมาในข้อความที่กำหนดให้หรือข้อความที่ท่านได้พบมาแล้ว อธิบายได้ว่า ภาษาอุปมาทำหน้าที่อย่างไร
- จำแนกชนิดของภาษาอุปมา และบอกตัวอย่างหรือหาตัวอย่างภาษาอุปมาแต่ละชนิดได้ ถูกต้อง
- อธิบายให้เหตุผลได้ว่า ภาษาอุปมาใช้ได้เหมาะสมหรือไม่เหมาะสมในบริบทที่มันปรากฏ
- ตีความหรือบอกความหมายซึ่งประกอบด้วยภาษาอุปมาจากข้อความที่กำหนดให้อ่าน

ทบทวนเรื่องในบทก่อนและแนะนำเรื่องที่จะเรียนในบทนี้

ในบทที่แล้ว เราได้ศึกษาการใช้ภาษาสองชนิด คือภาษาบอกข้อเท็จจริงกับภาษาของความเชื่อ โดยได้แยกความแตกต่างระหว่างสิ่งที่ใช้แทน (map) กับสิ่งที่ถูกแทน (territory) คือระหว่างถ้อยคำกับสิ่งที่ถูกกล่าวถึง พร้อมทั้งพิจารณาว่า มีกรณีใดบ้างที่สิ่งที่ใช้แทนกับสิ่งที่ถูกแทนมาปะปนกันจนเกิดความยุ่งเหยิง

นอกจากนั้นเรายังได้พิจารณาผู้เขียนที่ใช้บริบทของคำหรือวลีควบคุมความหมายให้ผู้อ่านได้เข้าใจ และอภิปรายถึงวิธีการบางอย่างซึ่งผู้เขียนควบคุมมโนทัศน์ (concept) ของผู้อ่าน โดยใช้กลวิธีสร้างอิทธิพลเกี่ยวกับการรับรู้ไปยังผู้อ่าน โดยการเลือกสรรคำ การคัดเลือกข้อเท็จจริงกับให้รายละเอียด และการเน้น ซึ่งกระบวนการดังกล่าวผู้อ่านสามารถประเมินคำข้อเท็จจริงในรายงานของผู้เขียน อันมีผลสะท้อนต่อความคิดเห็นและความเชื่อของผู้อ่าน

สำหรับในบทต่อไปนี้เป็นการศึกษาการใช้ภาษาอุปมา ทั้งในแง่ของหน้าที่การจัดจำพวก (ชนิด) และการค้นหาความหมาย (ตีความ) ในข้อความที่เป็นภาษาอุปมา ซึ่งมีความซับซ้อนมากกว่าภาษาบอกข้อเท็จจริงและภาษาเกี่ยวกับความเชื่อ

